

[Sigsgaard.]

dannelser, fremgår i øvrigt af en passus i betænkningen, hvori det hedder, at ministeren har oplyst:

„at på områder, hvor det ikke måtte vise sig muligt at gøre højere forberedelseseksamen direkte adgangsgivende, er der mulighed for administrativt at fastsætte bestemmelser om de fornødne til lægsprøver.“

Udvalget — og dets indstilling blev jo enstemmigt tiltrådt af folketinget — var altså i det mindste indforstået med, at HF skulle give direkte eller indirekte adgang til alle højere uddannelser. Det er vi nok enige om; det var vi i hvert fald dengang. Herudfra er hele arbejdet med HF foregået, som ministeren sagde, og jeg kan altså ikke tænke mig, at nogen nu vil løbe fra den støtte, de dengang gav til HF, sådan som den er blevet udformet, for den er jo blevet udformet efter de retningslinjer, der blev lagt dengang.

Det har været diskuteret, hvilket elevklientel der søgte HF. Det gav ministeren kun få oplysninger om. Vi ved, at stigningen i ansøgetallet fra 1967 til 1968 er 50 pct., og stigningen i antal optagne er 100 pct. Alligevel afvises der over 1.200 nu. Derfor er det berettiget at spørge: hvor mange HF-klasser planlægges der pr. 1. august 1969? Det er jo helt klart, at en meget kraftig forøgelse vil være nødvendig.

Om ansøgergruppens sammensætning sagde ministeren kun, at der er en del lidt ældre HF-elever, og det var jo en af tankerne med loven, at denne uddannelse netop skulle give dem en chance. Ministeren sagde senere, at allerede i første årang kom 5 pct. af eleverne fra 10. klasse og en del fra erhvervene. Der er i det hele taget al mulig grund til at tro, at fru Ellen Strange Petersen havde uret, da hun for nogle uger siden her i tinget hævdede, at HF-eleverne næppe adskiller sig meget fra gymnasieeleverne. Jeg tror, de adskiller sig en hel del fra dem. Men jeg vil bede

ministeren om snarest at gennemføre en grundig undersøgelse af HF-elevernes og HF-ansøgenes sociale beggrund og forskellene mellem dem og gymnasieeleverne.

Når det er nævnt, at 88 pct. af de optagne på kurserne har realeksamen, er der jo dermed ikke sagt noget om ansøgerne. Det giver anledning til — som jeg tror det var hr. Bernhard Baunsgaard, der gjorde det — at stille det spørgsmål, om man på kurserne foretrækker realister fremfor 10. klasseelever og fremfor folk uden eksamen, men kommende fra det såkaldte praktiske liv. Hvis det er tilfældet — og den undersøgelse, jeg lige har bedt om, vil nok vise, om det er tilfældet — hvis det er tilfældet, så er der al mulig grund til, at man bestræber sig for at optage alle eller næsten alle ansøgere.

Jeg har tidligere udtalt betænkelighed ved, at kurserne fortrinsvis placeres på gymnasier og seminarier. Det var derfor med en vis tilfredshed, jeg bemærkede mig ministerens ord om, at oprettelse af selvstændige kurser vil være naturligt, hvor elevtilgangen er stor. I første omgang drejer det sig jo om København, men mon ikke det vil være klogt allerede nu at forberede yderligere selvstændige kurser f. eks. i de største provinsbyer?

Ministeren sagde også, at man nu overvejer at etablere en HF-kostskole. Desværre er det jo nok helt løse overvejelser endnu, for da jeg den 25. april i år, altså for få dage siden, her i tinget slog til lyd for en sådan kostskole, svarede ministeren, jeg citerer fra sp. 2592:

„Hr. Sigsgaard talte om oprettelse af HF-kostskoler. Det er der ingen der har været inde på endnu; men jeg vil da ikke udelukke den mulighed, at det engang i fremtiden vil kunne være noget, der bør overvejes.“

Jeg forstår, at på dette punkt er fremtiden allerede begyndt, og det er jeg kun glad for.

Med hensyn til timetallet i HF-klasserne er jeg enig med ministeren. Det bør ikke